

ИЗТОКЪ

Броя 2 лв.

Седмичникъ за политическо-общественъ и културенъ животъ.

Редактира комитетъ

НАШАТА БОРБА

Нашата борба — борбата на младите сливенски граждани, е родена въ съзнанието за идеалистично служение на родния градъ и околните му. Нашата борба е борба за зачитане легитимните права на този градъ, за активизиране на обществените служби, за издиране и изтъкване на отговорността. Години наред: беззаконие, пропагандиране на обществени интереси... никаква отговорност! Ако нѣкога открадне единъ хлѣбъ, за да се нахрани, обществото ще го назове престъпникъ. Ние питаме: ако нѣкога позволи — напримѣр — безогледното изсичане на горите около единъ градъ и остави той градъ да се гърчи безъ вода, какво назование заслужава, каква отговорност носи?

За настъпващото на об.

ществените интереси, отъ невежество или умишлено, е престъпление много по-голѣмо отъ най-тежкото престъпление по наказателния законъ. Ние носимъ това съзнание, то е знамето на нашата борба и както сме увѣрени, че безъ въздухъ живота е немислимъ, така сме увѣрени, че безъ обществено мнение, изразено по-байко, по-доблестно, благодеянието на обществото е изключено.

Ние знаемъ, че противъ настъпващите надигнатъ тъмните сили, гузници на съвести, но нашиятъ путь е неотклоненъ — смѣло, твърдо ще крачимъ къмъ изпълнение на гражданския си дѣлъ. Защото: ние сме готови да жертвуваме личното си спокойствие, за добруването и спокойствието на обществото.

Петъръ Димитровъ

ПОЗИВЪ КЪМЪ СЛИВЕНСКИТЕ ГРАЖДАНИ

Съ право можемъ да се гордѣемъ, че Сливенъ е далъ на българския народъ множество борци и великаны, за да се добие духовната и национална свобода и да се пръска широка културата и просветата.

Нашиятъ градъ е бивалъвинари буденъ, както за народните, тѣй и за своите мѣстни интереси. Такъвъ ще

то българско гражданство, което ще ни посети отъ села и градове, отъ всички кѫтища на България, че ние сме истински потомци на Хаджи Димитра, на Хитова, на Селимински, Чинтулова и пр. и че ние носимъ въ

души си не само жаждата за свобода и просвета, но и културата на миналите вѣкове отъ Симеона до днесъ

■ Който бѫде поканенъ на работа и услуга, съ пламъкъ на сърдцето да поеме и изпълни до край възложената му задача. И най-малката услуга е голѣмъ приносъ за предстоящите дни. Нека никой не прави разлика между възложена мисия.

МЛАДЕНИ,
особено силно
апелираме къмъ
васъ!

Да дадемъ възможност на многобройните гости да усетятъ топлотата на нашето сърдце и нашата стрѣха; да имъ дадемъ възможност да видятъ нашите балкани, които сѫ по-целебни и горди отъ всички други кѫтове; да имъ дадемъ възможност да видятъ нашите бани, нашата Гунджа, нашите производства и култури и да се убедятъ, че Сливенъ е действително единъ цененъ кѫтъ на Родината и че за това той е билъ и ще пребиде.

Всѣки гражданинъ отеѓа да се погрижи да почисти и освѣжи своя домъ, своята улица. Да се покажемъ като градъ на чистотата и хубостта, какъвто е билъ, когато сѫ го миели безброй вадички, когато сѫ били окичени неговите дворове съ множество дървета и китни градини, когато всѣки чужденецъ се е удивлявалъ на неговата свѣжест и ражска хубост.

Отсега всѣки да се погрижи какъ би могълъ да бѣлоса своята зидове на улицата, какъ би могълъ да украси своята порта, своята прозорци по време на тържествата.

Народниятъ трикольоръ да се издигне и въ най-затънените улички.

Природната чистота и спретнатостта на Сливенската, която наврѣдъ е прочута като скопосна и работна, да проличи сега и въ най-оскѫдната кѫщица, както е възпѣто въ народната пѣсенъ. Не всичко става съ пари.

Да се готовимъ
всички за заслужено дошлиятъ за
града всенародни
търнества!

Отъ Комитета.

Интрагитъ за Котленска ономания и Сливенъ

Ямболскиятъ вестникъ „Тракиецъ“ въвренъ на традициите си да сервира измислици на читателите си и да въвърши смути срѣдъ жителите на цѣли скопии, въ уводна статия, печата на въ броя отъ 8 т. м. предада нѣкаква МЪЛВА, че сливенци действуваха за закриването на котленска околия и чрезъ колоните на вестника, ние заявяваме, че първи ще се опълчимъ за запазване на тая, съголѣмо историческо минало околия, защото за настъпващото славното минало е светиня, а не гавра, както е за хората отъ в. „Тракиецъ“.

„Изтокъ“

слонъ. Гостите си ще се пригответъ за прехраната си. Ако нѣкакъде комисията случайно забрави да запише квартира за гости, потърсете я и запишете!

Всички села на Сливенската околия, както и другите съседни на града села се канятъ специаленъ позивъ, въ който се казва, че селото и града, въ тия дни на поклонение, ще трѣба да се слѣятъ въ едно място.

По време на манифестиращите и парада ще участвуватъ млади селянки и селяни въ народна носия, наредени въ стройни редици.

Позивътъ къмъ българскиятъ народъ ще се отпечата тѣзи дни и ще бѫде разпратенъ по всички градове и села.

Преди тържествата в. „Изтокъ“ ще излѣзе въ 8-страници съ твърде интересно съдѣржание и съ много снимки, посветени на града, който споредъ Каницъ, бѫше монополизиралъ доставката на борци и войводи срещу турцитѣ“.

Програмата на честването е напълно установена.

Презъ тази седмица ще замине специална депутация за София, която ще поднесе изящно изработенъ адресъ на Негово Величество Царя и ще го кани да открие паметника,

си остане и до скончанието на вѣковетъ.

Но Сливенъ откърми, съ бистрите си води и балкански въздухъ, гордостта на България, той откърми

ХАДЖИ ДИМИТРА героятъ на Бузлуджа, славата на българското непоколебимо оръжие!

Отъ много години се строи паметникъ на незамѣнимия герой за свободата и дѣлъто се увѣнча съ успѣхъ — паметника е готовъ.

На 3 октомври т. г., при особено свѣтли тридневни всенародни тържества, паметникъ ще бѫде осветенъ и откритъ, при вѣрата, отъ собствената ржка на върховния вождъ на българския народъ, НЕГОВО ВЕЛИЧЕСТВО ЦАРЯ.

По този случай градътъ ще се изправя предъ една върховна повеля, която ще трѣба всички единодушно да възприемемъ и пригърнемъ въ топлите си обятия. Нека покажемъ на цѣлъ народа и на многобройно

и че ние сме жители на единъ градъ, който носи жарата на благородството, духа на единството и свѣтлината на гостоприемството.

Нека докажемъ това на дѣлъ въ предстоящите свѣтли

ХАДЖИ ДИМИТРОВИ

тържества.

Ако другаде устройватъ изкуствено гостоприемни дни и седмици въ тия дни на тежки изпитания и грижи, нека ние да се гордѣемъ, че народътъ отъ всички краища ще дойде при насъ, заради нашата естествено дошла слава и култура.

Дано сме щастливи въ тия дни да видимъ между насъ си, въ подножието на великолепния паметникъ, всички свои съграждани, братя и сестри, прѣнати въ всички кѫтове на България;

дано бѫдемъ честити да видимъ въ нашата срѣда своя любимъ Царь, неговите Министри и всички народни първенци на религия, култура, наука и просвета.

„ИЗТОКЪ“

и слуни

на родния градъ и българската култура

ПЛАНИНСКОТО СКОТОВЪДСТВО

Още отъ памтивѣка планинските мѣстности сѫ били любимото обиталище на горския животни. Опитомяването на коня, говедото, козата, свинята и др. животни поставя началото на ползотворното стопанско земледѣлско скотовъдство. И до днесъ още планинските области сѫ най-подходни за питомно животновъдство.

Обширниятѣ и тлъсти пасбища на нашия балканъ, могатъ да се използватъ най-изгодно стопански само чрезъ развъждане и отглеждане на домашни животни. Тукъ тѣ намиратъ хранителна и разнообразна растителност, теренътъ, нагънатъ, неравенъ и стръменъ, подпомага тѣ да се развиятъ тѣлесно; слънцето, въздуха и водата до принасятъ за правилната функция на тѣлесните имъ органи и тѣхната продукция.

До сега нашата планинска паша се използваше по притивенъ начинъ отъ стадата, на скитниците каракачани, но политически събития наложиха изселването на тия номади, принадлежащи етнически къмъ една съседна държава. Освенъ това развой на стопанската култура налагала вече и у насъ своя печат на земната експлоатация, която не може да остане тъй първобитна, както до сега.

Скотовъдството въобще у насъ почва да се рационализира, макар и бавно. Раситъ почватъ постепенно да се подобряватъ и нагодяватъ споредъ изискванията на пазарите, наши и чужди. Започна да се обръща по-сериозно внимание на продуктивността на животни и да се прави подборъ на расата, която най-добре подхожда за известни естествени и стопански условия. Крайбисните днешни времена подтикнаха стопаните да обрънатъ по-голямо внимание на животновъдството, чийто продукти се търсятъ повече на пазарите и по-добре се заплащатъ, отколкото земледѣлски производени.

Както въ скотовъдство, така и въ полевъдно отношение, на шето стопанство върви къмъ рационализация. Не само въ полския мѣста, но и въ планинските съзира, вече една промънка, въ сващанията на самите стопани, че безъ подобрения нашиятѣ земледѣлско и скотовъдно стопанство не ще могатъ да изпълнятъ правилно поставените имъ задачи отъ цѣлокупното народно стопанство.

Планинските мѣста, като при години за развъждане на до машини животни, иматъ всички

условия за рационализирането на този стопански клонъ. Западно и срѣдно-европейските скотовъдни страни ни даватъ на гладенъ примеръ, какъ и по какъвъ начинъ може най-добре и ползно да се използува богатата и тучна паша на нашия балканъ.

Използването на пасбищата на Алпите въ Швейцария, Бавария, Австрия и другаде ни дава указания, какъ трѣба да нагодимъ, при нашите условия, експлоатацията на горския пасбища. Скотовъдството у насъ трѣба да се „алпинизира“, т. е. да се пресели отъ долинските мѣста въ планинските, за да може да се използува пашата отъ добитъка на крака. Това използване на пашата ще трѣба да става по система и планъ, прилагани подъ ржковъдството на държавните скотовъдно-ржководни органи, каквито вече имаме въ лицето на инспекторите по скотовъдството.

По този начинъ всъко кѫтче отъ планинските пасбища ще бѫде използвано стопански по най-изгоденъ начинъ, а то възможно, ще увеличи и доходността на скотовъдното стопанство. За запазване на прозванието ще трѣба да се направятъ постройки за предпазване на животните отъ природните стихии, навеси, подобни на открити саи; водопойтъ да се направятъ така, че да задоволяватъ нуждите на добитъка отъ добра и чиста вода. Разните височини на планината, обратни съ тревна растителност, трѣба да се експлоатиратъ въ разно време, именно тогава, когато тревите сѫ достатъчно израстнали и сѫ годни за паша. По този начинъ се дава възможност на тревите да подрастватъ и се опасватъ отъ добитъка на колко пъти.

Алпинизирането у насъ може да се организира на кооперативни начала. Сѫщо така и маодрувътъ може да стане съдруженическо за съседните „алпинисти“ — скотовъдци.

По такъвътъ начинъ полека-лека нашите скотовъдци ще добиятъ опитност, ще навикнатъ да използватъ планомѣтъ на пашата и ще замѣстятъ скитниците — каракачани, съ тѣхните стада и хергелета, чрезъ едно рационализирано скотовъдство. Съ това ще спечелятъ не само скотовъдците, но и цѣлото народно стопанство.

Този е най-правиятъ путь за повдигане доходността на планинското стопанство и за по добре на балканския по-

мигътъ станътъ така труденъ днесъ

Д. Данаиловъ

Сливенъ — Стралдна

Село Стралджа отъ незапомнени времена е било свързано икономически и културно съ Сливенъ. До преди нѣколко десетилѣтия селото е било къмъ Сливенска околия, а до 19 май м. г. бѣше и сѫдебно къмъ района на Сливенски окръженъ съдъ. Разбирали отлично свояте интереси, жителите на Стралджа многократно сѫ изявявали желание да се присъединятъ къмъ Сливенъ. За целта миналиятъ общински съветъ е държалъ протоколно решение, а преди това сѫ държани други протоколни решения все въ сѫщия духъ, събирани съ подписи и пр. Следъ откликането на Сливенския общински съдъ не минуемо ще се постави въпроса за опредѣляне района на този съдъ. Стралдженски край, който винаги е билъ въ района на Сливенски съдъ, пакъ ще се върне къмъ старата си митрополия. Ние мислимъ, обаче, че Стралдженски край трѣба да премине къмъ Сливенъ и администраторски, отъ една страна да се турне началото за изправяне на несправедливостта съ на- маляването на Сливенска околия, а отъ друга страна — да се улеснятъ селяните, като имъ се централизиратъ всички учреждения въ единъ градъ. Това е въпросъ, който има държавнически подкладки и затова усилията на заинтересованите власти, на всъка цена да се възпрепятствува възвръщането на селото къмъ Сливенъ, служайки съ съставяне на актове, тормозъ надъ селяни, проявили по открито желанието си за преминаване на селото къмъ Сливенска околия, трѣба да бѫдатъ парирани по осезателенъ начинъ.

Материалът добитъ отъ безработните

Материалът, които добиватъ безработните, а именно: чакълъ и пѣськъ отъ кариерата — корито на Асеновската река и на Ново-селската, сѫ изложени на отвличане при единъ пороенъ дъждъ, Толко цененъ трудъ е положенъ, а никакви грижи да се запази плода на този трудъ. Крайно време е добитъ строителни материали да се поставятъ вънъ отъ опасността отъ завличане, като се изнесатъ отъ коритото на реките.

Поради претрупанъ материалъ диаграмата за водите остава за следния брой.

отъ потомството на х. Димитра. А Танъ не е обикновенъ бунтовникъ. Той се очертава като една голѣма фигура съ рѣдки революционни добродетели. Неговата безкористност, необикновената му самоотверженост и предаността къмъ дѣлото за освобождението на рода сѫ феноменални, и това му е спечелило голѣмото довѣрие на Лѣвски, който го назначава началникъ на тайната полиция въ окръга, — мисия, пълна съ голѣма отговорност и опасности. Личенъ юнакъ, левентъ, той сълава тѣлохранителъ на апостола. Ето и пълномощното, писано отъ Левски, съ което се даватъ изключителни права на нашия герой;

Б. Р. Ц. К. въ България месецъ ноември 15—1872 г.

ПЪЛНОМОЩИЕ

Носящиятъ това писмо, подъ име Каждир Афжъ (Т. С.) — Танъ Стояновъ, — което има той споредъ обстоятелствата може

3-о Административно Отчетничество — гр. Сливенъ

Обявление № 1576

Обявява се на интересуващите се, че на 26 септември 1935 година отъ 9—11 часа въ Данъчното управление на гр. Сливенъ ще се произведе спазаряване по „доброволно съгласие“, чл. 167 отъ Закона за Б. О. и Предприятията, за доставка на месо за време отъ датата на сключване договора до 31 декември т. г. включително за частите отъ Сливенски гарнизонъ, както следва:

Говеждо месо 15000 кгр. на прилизител, стойност 120000 лева.

Овче месо 5000 кгр. на прилизител, стойност 40000 лева.

Залогъ 5% върху обявената стойност въ банково удостоверение.

Задължителни сѫ закона за Б. О. и Предприятията и Правилника за прилагането му, общите допълнителни поемни условия и Описанията къмъ тѣхъ издание на Министерството на Войната отъ 1931 година.

Доставката е дѣлена до 5000 кгр. Количеството на месото е прилизително и може да се увеличава или намалява споредъ нуждите на частите.

Поемните условия могатъ да се видятъ всѣки присъственъ день и часъ въ канцелариите на Помощ. Административния Отчетникъ, а въ деня на спазаряването въ Данъчното Управление въ гр. Сливенъ.

Разносите по публикация, склучване договоръ, гербъ и др. сѫ за смѣтка на доставчика.

гр. Сливенъ, 2 септември 1935 година.

Отъ Отчетничеството

Бѣленско Общинско Управление — Сливенско

Обявление № 2346

Известява се на интересуващите се, че на шестнадесетия ден отъ публикуването на настоящето въ 14 часа ще се произведе търгъ въ общината за продажбата на дървесната маса на съчището въ мѣстността Саркаджица № 1. Жълти Брѣгско землище отъ 191425 декара, чрезъ доброволно спазаряване. Първоначалната цена на декаръ е 80 лв. Всички разноски по произвеждането на търга сѫ за смѣтка на наемателя. Залогъ за правоучастие е 10%, върху сумата 15,400 лв. Тържните книжа сѫ на разположение въ общината и могатъ да се видятъ всѣки присъственъ день и часъ. Закона за Б. О. П. е задължителенъ.

с. Бѣла, 5 септември 1935 год.

Отъ общината

ПЪРВОКАЧЕСТВЕННА

отленна сунгур-ларска гроздова ракия, козе сирене, релкамни хармани цигари „АРАПЧЕ“ — I, II и III качество при СТЕФАНЪ АНДРЕЕВЪ, бившъ „Мухтаровъ дюкянъ.“

3—5

даватъ приказната му и всичко каквото ся зело дало съ то-ва лице ще ся яви на окръжните центъри подъ дѣто зависи, ще зема и дава за всичко. Сѫщото лице ся препоръчва като искренъ дѣтель и постояненъ работникъ за постиженето свя-тата ни народна цѣль — освобождението на милото ни оте-чество България. Като таквози нему се поръчва и ся упълно мощава да работи и дѣйствува въ джумайско, Османпазарско, Халъжоглу Пазарджишко и въ Котленска околнността: Медвенъ, Градецъ, Жеравна. Ичера, като съставя чистни революционни комитети споредъ уставътъ. Огътия мяста той ще зими имена на натри лица и тия имена ще ги явява на окръжни центъри въ двоенъ видъ сиречъ ис-тенското имъ имъ и ново да-деното.

Пълномощното лице ще ви разясни за всичко какъ трѣба да ся работи и писменните споразуменія подъ какви бѣлежки трѣба да ставатъ што не-приятель щида да не може да разбере, бко би нѣщо да му падне въ ръцете.

Централна Революционенъ комитетъ съ всички рѣчени мѣста ще зема и дава чрезъ окръжните центъри, а за това съ-ки единъ за каквото и да иска да ся отнесе до Ц. Б. Р. К. нека ся отнесе чрезъ окръжните центъри. Стамболу-Мехмедъ ефенди.

Подпись
Асланъ Дервишоглу
Кърджалъ.

ТАНЬО ВОЙВОДА (Единъ отъ забравените)

Ботевъ — въ началото на май 1876 г. и въмѣсто да влѣзе въ нея, той, по не известни съображения, сформира своя чета отъ 5—7 храбри момчета — всесливенци, и потегля за родния си градъ Минава Дунава, нѣдѣле къмъ Силистра, и върви по стъпките на Панайотъ Хитовъ отъ 1867 г. Пътъ билъ начарта — османпазарско, Герлово, Сливенъ. Но поеди да видятъ роденъ край, храбрите сливенци напиратъ съюзата Голгота — въ османпазарско — точни данни за мѣстото нѣма — дружината бива придадена, нападната изъ засади въ сънъ и всички момчета изклачи на мѣсто. Тази е кратката история на четата на Танъ войвода. Кои сѫ били тѣзи храбри момчета и кѫде имъ е гробъ, туй никой не знае! Че на Левски за сливенския революционеръ Танъ упъва да се измѣни отъ първите на турската власт и избѣга въ Владъшко, дето се е образувала четата на

НАШАТА ДУМА

За Сливенски районен кооп. съюзъ

След българи родили мъже, спъванъ отъ гдето най малко можете да се очаква — Районния съюзъ на земедълските кооперации въ околните ни преди няколко дни видъ бъль свъртъ, официално му се приз на право на съществуване. Редъ години въпроса за Районен съюзъ не слизаше отъ дневния редъ на кооперативните конференции, до като го видимъ днес фактъ отъ значение не само за дъждящето развитие на кооперативното дъло въ околните, а новъ лостъ за общото стопанско повдигане и превъзмогване на цървия Сливенски край.

Сливенъ, който е единъ голъмъ консумативен център, представлява превъходенъ обектъ въ действието на Районния съюзъ. Доставката на хранителни продукти за града, фуражъ за нуждите на военни и трупови части, взносът на десерти грозда, събирането храните отъ производителите, като агенти „Хранознъсъ“ — то въ най-едри линии неговата предстояща дейност. Тая дейност и задачи, които предстоятъ на Район. кооп. съюзъ, като орга-

низационенъ ръководителъ, който ще проведе единъ общ планъ на работа, ще осъмши и унифицира вътрешната организация на отдельните кооперативи, — като имаме предвид видъ лицата, които лансираха идеята, водиха борбата и успъха, — имаме всички основания да считаме, че се разбира добре — сигуренъ залогъ за резултатна работа.

България, като селско-стопанска страна, намърти въ кооперацията правилното разрешение на редица болни въпроси, които иначе спъхаха нормалното развитие на стопанския и общественъ животъ и създадаха атмосфера на неизвестътъ къмъ Фъргасата и заливане на класовите вражди.

Сливенският Район. кооп. съюзъ е една нова брънка въ тръжестата на общото българско кооперативно строителство, ище работи и въ това направление.

Приятели на кооперативната идея, ние искрено приетствуваме кооперативния Сливенъ съ новата му придобивка.

„Изтокъ“

БЕЛЕЖКИ НА ДЕНЯ

„ШЛАГЕРИ“

Имаги не само въ музиката, — шлагери, по видъ и калибръ най-различни, има търде много и въ живота. Днесъ шлагерите въ живота съ: основаване спестовно-строително дъво, дъво за българо и незнанъ какво си сближение и трето — обявяване нѣкое предстоящо място, отъ значение за жителите на 4 кв. км., събитие за всенародно тържество съ организиране поклонение, поради липса на 100%, съ 70% намаление. По първия „шлагер“ се намърти държавата и регламентира сп. стр. дъло, по втория — Тр. Куневъ осъмъ търде сполучливо съгашното положение, въ което изпадна една неособено лоша идея, — сама за третия „шлагер“ никой още не се е обадилъ. И заслужава внимание, „Отъ великото до смъшното има само една крачка“ — бѣше казалъ нѣкой. Да се почете паметта на единъ голъмъ духъ, да се припомни съ едно

честване на обществото дадено събитие, което поне на времето си да е дало свое отражение върху съзнанието и самочувствието на племето ни, да се подчертате тъхното значение и се посочатъ за примирие и подражание — има не само своя резонъ, но взето въвръзка съ времето, което живеемъ, се налага, като необходимо е помислилъ, че има заща да се шуми.

Понеже, както казахме, съподобни „тържества“ се излагат и профанират идеята за тачене и отдаване почесть дето тръба — предлагаме да се учреди специална комисия при мърто на нар. просвещение или при областните дирекции, и когато ще се урежда известно празненство — сѫжа да дава мнение за рамките, въ които могатъ да се движатъ инициаторите. Амбициозността не всъкога е добродетель, — има и глупава амбициозност.

Кориоланъ

шителност и смѣлостъ, известни на всички хъшоне. А подвизътъ му се разказва, като приказки отъ уста на уста и неговата личност още тогава бѣ покрита съ ореола на героиството, на славата, на величието, на безсмѣрието. Затова и Хр. Ботевъ, следъ ге ройската смърть на х. Димитъръ на в. Бузлуджа, съ едно рѣдо възхновение написа най-хубавото стихотворение — баладата „Хаджи Димитъръ“, съ която обезсмърти, както великиятъ войвода, тъй и себе си.

Дѣлото на х. Димитъръ, Ст. Караджата и на Ванката бѣ трудно, непосилно за 1—2 души. То бѣ невъзможно и за стотина души още отъ началото и до края. То бѣ велико и славно. То искаше огромни жертви и усилия, срѣдства хора. Подготовката наложи недождане, недоспиване, тревожни часове, неспокойни дни, безсънни нощи. А до довършването му искаше голъми грижи, боевые, лишения, страдания, рани, болести, смърть. Велика

жертви, величаво дѣло, епична бърба героя ка смърть

Нуждни бѣха да се подбератъ преди всички хора, които да се издигнатъ надъ сивата маса, да съзнаятъ своя величъ дълъгъ, да обикнатъ поробената си родина, като рождената майка, и съ младенчески жаръ да се хвърлятъ въ неравна борба за свобода, готови всѣки мигъ да сложатъ кости. А това именно бѣ и най-трудно. Всѣки човѣкъ не е за работя, казва Раковски на Хр. Македонски. Нужди бѣха калени, изпечени бойци. Пъкъ не всѣки се е решавалъ.

Овенъ това бѣха нуждни голъми срѣдства, за да се набавятъ оръжие, муниции, форменно облѣкло, храна за юнаци, които огиваха да мрътвятъ за България. А това бѣ много трудно, особено за онова тъмно, робско време и въ чужда страна. Имаше мнозина забогатѣли българи, които нищо не даваха. Тѣ се бѣха отчуждили отъ своето отечество. Други пъкъ бѣха бедни и не можаха нищо да дадатъ. И на х. Ди-

бави поляни и буйни извори ще сядимъ само по любителските фотографически снимки. Но и къмъ тая част брадвата е оставила следите си. Обезлесенъ е Лѣсковъ рѣтъ и също и южното лице на Мочуритъ. Иде редъ за Кьошка, Копривиците, Мочуритъ и Черното Камъне и съ това ще завърши триумфа на бузмите. Едно временно съ това ще се реши и сѫдбата на буйния изворъ Баш-кайнакъ, водите на който рано или късно ще тръбва да влѣзатъ въ градския водопроводъ.

Обезлесяването на планината носи нещастие. Не обезлесяване, а запазване горите ще създаде благосъстоянието на на рода.

Необходимо е рационално използване на горите, а сѫщо и повече просвета. Време е г-да лесничите да изнасятъ сказки, придружени съ свѣтли картини, где нагледно да са покажатъ опустошенията, които обезлесяването докарва. Нека въ училищата по често се говори за значението на горите. Не тръбва да мислимъ само за настоящето — до като е време да се замислимъ за бѫдещето.

Да запазимъ горите, защото планината губи чара си, и се преобръща на пъсъчна пустиня съ голямъ суходолища.

Да запазимъ горите, тамъ, где тѣ сѫ унищожени не дъждъ, а градушки покриватъ плодородните лози.

Да запазимъ горите, защото тѣ сѫ най-добрата гаранция за здравето на народа и благо състоянието на страната ни.

Г. Гюлмезовъ

ДВОРЪТЪ НА ДЕВИЧ. ГИМНАЗИЯ

търбва да бѫде прилично ограденъ

Въ миналиятъ брой писахме за окаяното положение, въ което се намира оградата на девиците гимназия. Въпреки подновяването на тая ограда не търпи отлагане. Ние подканваме родителския комитетъ при гимназията, съвместно съ кръстниците на гимназиалното здание — г-жа и г-нъ Арнаудови да взематъ инициативата за образуване фондъ „Ограждане на Девицеската гимназия“ и преди тържествата да реализиратъ едно добро дѣло.

Рекламирайте чрезъ „Изтокъ“

КАКЪ Е ФОРМИРАНА ЧЕТАТА НА ХАДЖИ ДИМИТЪРЪ

Продължение отъ бр. 48

Тукъ въ Хаджипетровия х. Димитъръ и Ст. Караджата. Въ кръчмата на Доча Царски бѣ съборъ пунктъ. А въ чифлика Петрошанъ на Михаилъ Колони всѣки българинъ, въ крайна нужда, можеше да намърти покривъ, хлѣбъ и дори работа. Стара-планина бѣ лѣтовището на четите, въ Гюлово — зимовище на всички прокудени българи.

Въ Букурещъ х. Димитъръ почва да събира хора за новата голяма чета, като обикаля и околностътъ градове. Въ Гюлово Ст. Караджата дира буйни глави, готови да мрътвятъ за рода.

Захарий Стояновъ, като описва кръчмата на Доча Царски, разказва, че въ една хъшовска обстановка, добре представена въ писата „Хъшове“ и въ по-въестта „Немили — Недраги“ отъ Ив. Вазовъ, сѫ се запознали двете великане отъ тази епоха

ДА ПОГЛЕДНЕМЪ ИСТИНАТА ВЪ ОЧИТЕ

Нѣкога, въ далечното минало, Сицилия е била жигница на Римъ. Много години подъ редъ тя е хранила Гърция, Римъ и Малта. Но това е било нѣкога, когато обширни гори сѫ покривали планините и долините ѝ. Днесъ тоя островъ е въ състояние да изхрани собственото си население. И това се дължи изключително на изсичането на горите ѝ.

Последните изследвания до казаха, че нѣкога Сахара не е била морско дъно, както до скоро се вѣрваше, а грамадни пространства отъ нея сѫ били залесени съ девствени гори. Презъ тѣхъ сѫ противично бистри, пълноводни реки. Дъждъ редовно е оросявалъ тази огромна площ. Въ последствие горите сѫ били унищожени. Горниятъ слой отъ почвата, нареченъ листъвъторъ (humus), е изчезналъ. А тѣхъ, съ течение на вѣкове, е засипалъ мѣстото имъ съ дебелъ пластъ пѣсъкъ, който турия край на всички органически животъ. Така обезлесяването създаде днешна Сахара.

Красноречиви примери за последствията отъ обезлесяването срециаме по бръговете на Средземното море: въ Испания, Гърция, Мала Азия и северна Африка.

Известни лесове — безогледно обезлесени.

Пътът по който следваме, въ скоро време, ще обезлеси страшната. Сравнителната таблица за горите поставена въ столичната изложба въ Бургасъ, красноречиво говори: презъ 1878 г. горите сѫ завземали 63% отъ пространството на страната ни; презъ 1912 год. това пространство спада на 37%, а презъ 1935 г. то спада на 29%. Не сѫ нужни коментарии. Само преди 100 години, а именно 1829—1930 г. цѣлото Сливенско поле е било покрито съ девствена джбова гора. Днесъ отъ нея и помень не е останало. Не безинтересно е описание, което капитанъ Ивановъ — отъ армията на Дибича За балкански — е оставилъ. Той пише: „Когато потеглихме отъ Ст. Загора за Н. Загора и отъ тамъ за Сливенъ, до като влѣзъмъ въ улици на града, съхоме вѣковъ на джбова гора, за да огортъ пътъ за артилерията“. Че това обширно поле е било необична гора — показватъ останците отъ нея въ Дебелата кория, джбовете при „Гичме“, при с. Чайрий и тия при с. Самуилово.

Ридовете отъ с. Бѣла до с. Ичера само до преди тридесет години бѣха покрити съ буйна гора, а водите на всички рекички между тия два пункта, достигаха до средъ полето.

Днесъ на мѣстото на горите имаме обезлесени долове и хребети съ озъбени по тѣхъ чукари. А реките поне повечето отъ тѣхъ, сѫ суходолища, задръстени съ милиони кубици чакъль, и пѣсъкъ, за плашвайки всѣки моментъ да обрънатъ околните имоти въ пусиня.

Обезлесиха се ридовете на Абланово — Ралево, Узунъ баиръ, Кулунитъ. Изсъчъ се всичката растителност по южно и западното лице на Кутелка и цѣлото протежение по Монастирската река: отъ Каптажа до Бѣлата вода Злабежалостна ръка посети на басейна на градския водопроводъ. Години подъ редъ — басейна се обезлесява, преди очитъ ни, но никой не протестира. Но по следствията сѫ на лице. Скъпо пълнината ще ни се отплати за обезлесяването ѝ.

Незасегнати отъ брадвата оставатъ Мочуритъ, Кьошка и Черното Камъне. Може би, и за тѣхъ, за тѣхните гори, ху-

митъръ се пада трудната задача, свързана съ демонощенъ трудъ, тичане, просия, искане, молби, унизвания, а често и насилия. Въ Плоещъ х. Димитъръ бива принуденъ да прибегне къмъ хитростъ, като събира пари отъ нѣколько имания българи за да имъ достави разковниче за намиране на имане. Парите веднага употребяватъ да хранятъ „момчетата“. И наистина, х. Димитъръ удържа думата си и на в. Буздула. Намъри разковничето, което се каза безгранична любовъ къмъ България и геройска смърть, която строши веригите на всековното ни робство.

х. Димитъръ въ Букурещъ, заедно съ другаря си сливенецъ Дим. Дишилята събира пари за оръжие отъ тамошните българи. Костаки часовниковъ даде 15 лири. Но други българи нищо не даватъ. х. Димитъръ е огорченъ. Оплаква се на войводата Филипъ Тотю:

(Следва).

Платете си абонамента

ХРОНИКА

РАЗПРОСТРАНЯВАТЬ се слухове, че около двадесет души сливенски граждани подали заявления за кметът и помощници. Следът направената отъ настъправка се указа, че тия слухове съттенденциозни. Единственъ г. Юрданъ Поповъ—адвокатъ—е подалъ заявление, съкоето моли да бъде назначенъ за помощникъ кметъ, а въ бъдеще за кметъ.

ЗАПОЧНАТИ съ издирванията за откриване водата на изчезналия Гюрчешменски изворъ, надъ затвора.

ПРЕДИ нѣколко дни пристигна г. инж. Ал. Спасовъ—нашъ съгражданинъ—главенъ директоръ на минитъ Перникъ.

ПОЛУЧЕНИ съ вече нѣколко композиции въ връзка съ обявения конкурсъ за написване музика на „Живъ е той, живъ е!“

Журито е премирало работата на г. Павелъ Стефановъ.

ПРЕЗЪ тая седмица се очаква да пристигне въ града ни областния директоръ г. Ив. Кочевъ.

Отъ нѣколко дни, по служебна работа, пребивава въ града ни г. полковникъ Баларевъ—главенъ интенданть на Армията.

НОВИЯТЪ директоръ на Слѣтитъ гимназии г. Ал. Несторовъ по управлението на гимназии.

ОБЩОГРАЖДАНСКИЯТЪ комитетъ е ималъ важно заседание въ петъкъ. Макаръ заседанието да е било разгласено единъ часъ преди почването, отъ всички 60 члена на комитета сътъсътвували само трима.

ЗА ДИРЕКТОРЪ на Сливенския клонъ на Б. З. К. банка е назначенъ г. Любенъ Петровъ, до сега директоръ въ Симеоновградъ. Досегашния директоръ г. Константинъ Корабаровъ се премѣства на сѫщата длъжност въ г. Ст. Загора.

ПРЕМЪСТЕНЪ е за счетоводителя при Б. Н. Б. Котелъ г. Асенъ Даечевъ, нашъ съгражданинъ, до сега книговодителъ при ткачния клонъ на Б. Н. банка.

З-О ПОЛКОВО Счетоводство Сливенъ известява, че търси кандидатъ за назначаване на вакантната длъжност „Пом. Ковчежникъ“.

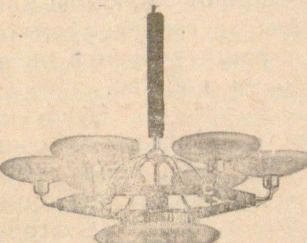
Областниятъ комитетъ за обществено подпомагане е отпусналъ отъ разполагаемите 5,424,000 лв. на Сливенъ следнитъ суми:

1) За детски ясли и родилънъ домъ 300,000 лв.

2) За подпомагане на дневнитъ детски приюти 100,000 лв.

3) Помощь на старопиталището 200,000 лв.

4) За откриване на ношни подслони за безпризорните 50,000 лв.

Електр. Полюлеи

Нови модели, красиви и солидни на конкурентни цени при П. КАМБУРОВЪ тел. 51

СЛИВЕНСКА УЧЕБНА ОКОЛИЯ

Миналата година къмъ Сливенска учебна околия се числѣха цѣла Котленска и Сливенска админ. околии, безъ Керменска община съ своите 5 села. Вътъзи си размѣри околията имаше 332 основни учители. Други учебни околии, като М. Търновска, Ахиалска и др. имаха почти двойно по-малко учители. Въ желанието си да се разхвърлятъ равномѣрно работата между инспекторите въ областта, да не се обременява единъ за смѣтка на другъ, областниятъ училищни инспекторъ състави единъ проектъ, за разпределението на учебните околии и го предложи въ инспекторската съветъ. Целѣщъ се отъ една страна да не се раздробяватъ админ. околии и се постигне сравнително еднакво разпределение на учителите по брой въ отгъдълните учебни околии. Понеже въ Ямболъ като голъма околия, има двама инспектори, областниятъ инспекторъ прехвърлилъ цѣла Котленска околия къмъ II Ямболска, (която обхваща източната частъ съ Стралджа), а Керменска община връща къмъ Сливенска уч. околия. Така учебната околия се покрива съ административната.

Азъ бѣхъ категорично противъ този проектъ, като обяснихъ че Котленска ок. е свързана съ Сливенска и икономически, и стопански, и географически, и сѫдебно, и даже роднински; че на у-литъ ще бъде крайно неудобно да отиватъ чакъ въ Ямболъ; че Котелска околия никога не е била къмъ Ямболска въ учебно отношение и искахъ да се прехвърли къмъ Карноб. околия само 1 община отъ Котелско—Садовската, което ще облегчи Сливенския инспекторъ. Оговори ми се, обаче, че много се раздробява околиятъ, че друго по-разумно разпределение не може

да стане, че за да отивамъ въ Котелска околия, тръбва сѫщо да минавамъ презъ Стралджа, както и Ямболския инспекторъ. При третирането на този въпросъ, нека кажа, че нито на областния инспекторъ, нито и на менъ минаваше презъ ума, че съ съ това се облагодетелствува Ямболъ, а се ощетявалъ Сливенъ.

И въпрѣки, че това разпределение стана, азъ все съмътъ, че то нѣма да бъде възприето отъ М.вото, кѫдето има човѣкъ, който познава много добре условията тукъ и изпратихъ списъците на котленска околия на II. Ямб. инспекторъ, чакъ когато получихъ телеграфно нареддане за това отъ областната инспекция. Че това прехвърляне е станало въпрѣки моето желание, могатъ да засвидетелствуватъ всички учители отъ котленско, които съ говорили съ менъ напоследъкъ върху това; може да засвидетелствуватъ самиятъ г. Стефановъ, бившиятъ обл. училищни инспекторъ, бившия секретаръ на и-циата и всички оклийски инспектори.

Само „журналистъ“ отъ „ПРАВДА“, които винаги „пита“, задавай „въпроси“ и следъ това „се повръща пакъ“, чиито „достовѣрни“ информации и „редакционни анкети“ съ известни на сливенското гражданство; които никога не изпуштаха случая да злепоставятъ нѣкога, пишатъ, че това прехвърляне станало по докладъ на Сливенския инспекторъ и срѣдишияния директоръ. Отъ где накъде и срѣдишияния директоръ, когато той нито знае нѣщо, нито го е питалъ нѣкой?... Това е едно заяждане, безъ което тъ не могатъ да помнятъ, за да иматъ после безсрамието да пишатъ, че не бивало да се самоизъждаме.

Б. Дръндаровъ.

Сливенъ въ миналото

За Сливенъ се срѣщатъ данни почти у всички трудове за Турция. До 1870 г. Сливенъ е билъ предметъ на бегли забележки въ енциклопедически и историческо географ. речници.

Споредъ Лавале, единъ отъ важните проходи въ Ст. планина е Димиръ Капия съ 1000 м. височина. Той завършва въ Сливенъ и продължава по-посока за Ямболъ къмъ Одрина.

Хьошлингъ се спира главно върху економическото състояние и напредъкъ на Сливенъ. „Слимне, пише той, се радва на богата индустрия и голѣмъ пазаръ“.

Унгвитеръ дава подробности за турските сили въ Сливенъ. Той пише, че „Сливни“ е голѣмъ турски лагъръ съ 10,000 пехота и 1000 души кавалеристи. Прочутъ е съ розовитъ си градини, фабрики и други. Населението му е 20,000 жители.

Американецъ Морисъ, който е посетилъ градътъ ни къмъ 1850 г., пише:

„Градътъ е близо до же-лѣзни врати на балкана и има 20,000 жители. Сливенския проходъ Димиръ-Капу е прочутъ балкански проходъ, който води отъ Сливенъ за с. Стара Рѣка. Градътъ е седалище на единъ отъ най-голѣмите панаири на турска империя и има заведения за фабрикация на оръжия“.

Въ Брюкселския географски ре-никъ отъ 1839 г. Сливенъ е S limnia. „Градътъ отстои 30 часа отъ Ругчукъ и 25 — отъ Одрина. Разположенъ е въ пъсъчлива долина и заграденъ съ стени. Има 3 джамии, бани и работилница за карабини, които много се ценятъ между турцитъ. Тукъ се произвеждатъ

ошо вълнени дебели матери и хубави постелки и розово масло. А презъ юни — въ града става единъ отъ най-голѣмите панаири на европейска Турция, посещаванъ отъ нѣмски, руски и пр. жителеви. Градътъ има 20,000 жители и наоколо му се култивиратъ рози и плодове.

Въ по-старите издания на Брит. енциклопедия Сливенъ — Selimnia е въ Одрин. вилайетъ и на 70 мили отъ него Обграденъ е съ стени и има 3 джамии. Има сѫщо голѣми планации за рози, а сѫщо и фабрики за платове, розово масло и високо ценени оръжия. Тукъ ставатъ голѣми панаири. Въ търговско отношение Сливенъ е единъ отъ важните пунктове на Турция. Жителите му съ повечето българи и съ на брой 20,000 души.

Сливенско Данъчно Управление**Обявление № 10021**

Сливенското Данъчно Управление, обявява на интересуващите се, че на 30 септември т. г. отъ 8—12 и отъ 2—6 часа, ще се произведе търгъ въ Общинското Управление на село Голѣмо-Чочовенъ — Сливенска околия, за отдаване подъ наемъ държавни недвижими покрти и непокрти имоти, находящи се въ землището на село Гол. Чочовенъ — Гавраиловска община бивша собственность на Костадинъ Алексиевъ, Анастасъ Г. Сербезовъ, Яни Г. Куловъ, Ангелъ Ат. Гушалиевъ, Анастасъ Ат. Яневъ, Коста Г. Сербезовъ, Вангель Д. Балезровъ, Анастасъ Павлевъ, а именно:

1) 6 къщи съ дворни мѣста, 2) 1874 декара ниви, 3) 194 декара ливади, 4) 99 декара мараши, за стопанская 1936 година.

За правоучастие въ търга се внасятъ 10% залогъ отъ оценката опредѣлена отъ търгната комисия.

Всички разноски по публикацията на обявленето за гербови марки и др. съ за смѣтка на наемателя.

Поемните условия и подробно описание на имотите могатъ да се видятъ всѣки присъственъ день отъ 8—12 и отъ 2—6 часа въ Сливенското Данъчно Управление.

гр. Сливенъ, 4 септември 1935 година.

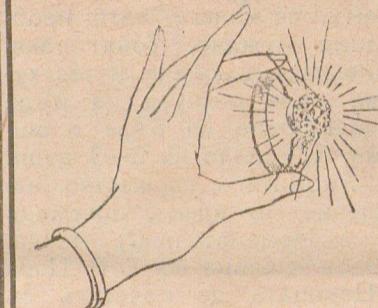
Данъченъ Началникъ: Не се чете

Запомнете! КАМБУРОВЪ продава при девизъ:**„ПОВЕЧЕ ОБРОТЬ, ПО-МАЛКА ПЕЧАЛБА“**

Въ Вашъ интересъ е да провѣрявате цените и качеството на стоките, които Ви интересуватъ.

ЗЛАТАРСКО АТЕЛИЕ

Ил. Ивановъ & П. Щилияновъ

се премести на сѫщата улица „С. Раковски“ 26 срѣщу стария си дюкянъ

Изработва по поръчка разни златни, сребърни и други накити. Разполага и съ готови такива, маркирани отъ държавата.

Купува разни стари златни и сребърни украшения, на най-високи цени.

Продава се КЖЩА

въ центъра на града, на ул. „Драгоманъ“, № 6, съ три стаи, кухня и перална, всичко 300 кв. м.

Справка печатница „Балканъ“.

ПАН. КАМБУРОВЪ — тел. 51

Сливенска агенция
„Пожаръ“ — „Живъ“ — „Транспортъ“

БАЩАТА е стълбътъ, закрилата и надеждата на семейството. Неговата смърт носи нещастие и разруха, затова необходима е една застраховка при

Д-во „БЪЛГАРИЯ“

Агенцията и магазина
премѣстихъ въ новото здание
срещу склада
на Бр. Гьошеви.